

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Філологічний факультет
Катедра української мови імені проф. Івана Ковалика

Затверджено
на засіданні катедри української мови
імені проф. Івана Ковалика
філологічного факультету
Львівського національного університету
імені Івана Франка

(протокол № 1 від 29 серпня 2022 р.)

Завідувач катедри З.О. Купчинська

СИЛАБУС

навчальної дисципліни

“Сучасна українська літературна мова (синтаксис)”,
що викладається в межах ОПП “Прикладна лінгвістика”
першого (бакалаврського) рівня вищої освіти для здобувачів зі
спеціальності 035 Філологія.

Спеціалізація 035.10 Прикладна лінгвістика

Львів - 2022

Назва дисципліни	Сучасна українська літературна мова (синтаксис)
Адреса викладання дисципліни	Львівський національний університет ім. Івана Франка м. Львів, вул. Університетська, 1.
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Кафедра української мови імені професора Івана Ковалика
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань 03 Гуманітарні науки. Спеціальність 035 Філологія. Спеціалізація 035.10 Прикладна лінгвістика
Викладачі курсу	Асіїв Л.В., кандидат філологічних наук, доцент Левчук О.І., старший викладач
Контактна інформація викладачів	luboslava.asiyiv@lnu.edu.ua https://philology.lnu.edu.ua/employee/asijiv-lyuboslava oksana.levchuk@lnu.edu.ua Головний корпус ЛНУ ім. Івана Франка, каб. 234 м. Львів, вул. Університетська, 1
Консультації з питань навчання по дисципліні відбуваються	Консультації в день проведення дисципліни за попередньою домовленістю. Он-лайн консультації за попередньою домовленістю. Для погодження часу он-лайн консультації слід писати на електронну пошту викладача.
Сторінка дисципліни	https://philology.lnu.edu.ua/course/suchasna-ukrainska-literaturna-mova-syntaksys-prykladna-linhvistyka
Інформація про дисципліну	Дисципліна “Сучасна українська літературна мова (синтаксис)” є нормативною дисципліною зі спеціальності 035 Філологія спеціалізації 035.10 Прикладна лінгвістика для освітньої програми “Прикладна лінгвістика”. Ця дисципліна викладається в 6, 7 і 8 семестрах в обсязі 11,5 кредитів (3,5 кредити в 6 семестрі, 4 кредити в 7 семестрі, 4 кредити в 8 семестрі) (за Європейською Кредитно-Трансферною Системою ECTS)
Коротка анотація дисципліни	Ця навчальна дисципліна є важливою складовою циклу професійної та практичної підготовки студентів-філологів. Синтаксис – завершальний етап у вивченні нормативного курсу „Сучасна українська літературна мова”. Його важливість у фаховій підготовці студентів-філологів зумовлена тим, що синтаксис відіграє провідну роль в організації всієї мовної системи. У характері сполучуваності слів яскраво виявляється національна специфіка мови, а вміння конструювати текст засвідчує загальну культуру логічного мислення людини і забезпечує високу культуру її писемного та усного спілкування. Як важлива частина обов'язкової програми цей курс дає студентові знання синтаксичної системи сучасної української літературної мови, поглиблює розуміння морфології української мови, розвитку мови як системи; також передбачає вивчення пунктуації, яка базується на теорії синтаксичного ладу мови. Курс забезпечує всебічне розуміння явищ синтаксису на сучасному рівні розвитку, принцип історизму при викладанні рідної мови, готує студента-філолога до свідомого засвоєння дисциплін “Культура української мови”, “Лінгвістика тексту”, вибіркового курсу “Українська пунктуація”.
Мета та цілі дисципліни	Мета вивчення нормативної дисципліни “Сучасна українська літературна мова (синтаксис)” – ознайомити студентів з українським синтаксисом як наукою, з'ясувати його предмет, завдання, значення і систему термінів, навчити студентів робити синтаксичний аналіз, розуміти природу різноманітних синтаксичних процесів, знати особливості українського

	<p>синтаксису, розкрити особливі риси української мови на синтаксичному рівні, допомогти студентів засвоїти систему синтаксичних одиниць сучасної української літературної мови, навчити їх виявляти типи звукових змін у мовленнєвому потоці та з'ясувати способи і засоби передавання звукового мовлення на письмі, з'ясувати взаємодію між окремими структурними мовними явищами, зрозуміти загальні і часткові закони мови.</p> <p>Курс синтаксису має загальнотеоретичні і практичні цілі.</p> <p>Загальнотеоретичні цілі курсу фонетики і фонології української мови полягають в тому, щоб:</p> <ul style="list-style-type: none"> • глибоко осмислити мовні явища; • пізнати дію внутрішніх законів мови; • усвідомити зв'язок між окремими структурними мовними явищами; • зрозуміти мову як суспільне явище. <p>Практичні цілі курсу синтаксису сучасної української літературної мови вбачаємо в тому, що він допоможе:</p> <ul style="list-style-type: none"> • розуміти природу різноманітних синтаксичних процесів; • розрізняти основні синтаксичні одиниці за їх ознаками, типи та види синтаксичних зв'язків, види словосполучень, типи та способи вираження членів речення; • розуміти синтаксичні особливості української літературної мови; • розуміти особливості синтаксичної будови різних типів простих та складних речень, способи ускладнення простих речень. • глибше засвоїти курси української морфології, пунктуації, лінгвістики тексту, культури української мови; • фахово аналізувати різні теоретичні та практичні підходи до синтаксичного ладу мови української мови; • удосконалювати своє усне та писемне мовлення.
<p>Література для вивчення дисципліни</p>	<p><i>Основна</i></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Дудик П. С., Прокопчук Л. В. Синтаксис української мови. – К., 2010. – Режим доступу: http://194.44.152.155/elib/local/sk756566.pdf 2. Жовтобрюх М.А. Українська літературна мова. – К., 1984. 3. Загнітко А.П. Теоретична граматики української мови: Синтаксис. – Донецьк, 2001. 4. Іваницька Н.Л. Двоскладне речення в українській мові. –К., 1986. 5. Кадомцева Л.О. Українська мова: Синтаксис простого речення. – К., 1985. 6. Кулик Б.М, Курс сучасної української літературної мови. Ч.П. – Синтаксис. – К., 1965. 7. Кутня Г. Синтаксис сучасної української мови. Ч.І Словосполучення і просте речення. – Львів, 2013. – Режим доступу: https://philology.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/04/-2013-.pdf 8. Слинько І.І., Гуйванюк В.В., Кобилянська М.Ф. Синтаксис сучасної української мови: Проблемні питання. – К., 1994. 9. Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О.Пономарева. – К., 1994; 2001. 10. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. 11. Терлак З. Пунктуаційний словник-довідник/ Зеновій Терлак. – Львів: Світ, 2018. – 396 с.

12. Терлак З. Синтаксис української мови у вправах / Зеновій Терлак. – Львів: “Растр-7”, 2020. – 276 с.
13. Терлак З.М. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів: Світ, 1999. – 223 с.
14. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004; 2010. – Режим доступу: http://shron1.chtyvo.org.ua/Shulzhuk_Kalenyk/Syntaksys_ukrainskoi_movy.pdf

Додаткова

1. Бевзенко С.П, Структура складного речення в українській мові. - К., 1987.
2. Вихованець І.Р., Городенська К. Г., Грищенко А. П. Граматика української мови. – К., 1982.
3. Вихованець І.Р., Городенська К. Г., Русанівський В. М. Семантико-синтаксична структура речення. – К., 1983.
4. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993.
5. Вихованець І.Р. Нариси з функціонального синтаксису української мови. – К., 1992.
6. Грищенко А.П. Складносурядне речення в сучасній українській літературній мові. – К., 1969.
7. Гуйванюк Н.В. Формально-семантичні співвідношення в системі синтаксичних одиниць. – Чернівці, 1999.
8. Дорошенко С.І. Складні безсполучникові конструкції в сучасній українській мові. – К., 1980.
9. Дудик П.С. Синтаксис сучасного українського розмовного літературного мовлення. – К., 1973.
10. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови: Синтаксис. – Донецьк, 2001.
11. Загнітко А. Український синтаксис: теоретико-прикладний аспект. – Донецьк, 2009. – 137 с. – Режим доступу: http://www.ukrajnistika.edu.rs/preuzimanje/UKR_sintaksis.pdf
12. Іваницька Н.Л. Двоскладне речення в українській мові. – К., 1989.
13. Іваницька Н.Л. Синтаксис простого речення: Складні випадки аналізу. – К., 1989.
14. Кадомцева Л.О. Українська мова: Синтаксис простого речення. – К., 1986.
15. Каранська М. У. Синтаксис сучасної української літературної мови [навч. посіб.] – К. : НМК ВО, 1992. – 400 с.
16. Кучеренко І.К. Лексичне значення приєдника // Мовознавство. – 1973. - №3.
17. Кучеренко І.К. Логіко-граматична природа речень з однорідними членами // Мовознавство – 1976. – 1976. - №4.
18. Кучеренко І. Логіко-граматична природа речень з узагальнюючими словами при однорідних членах // Мовознавство. – 1977. - №6.
19. Кучеренко І.К. Фразеологізм як об’єкт синтаксису // Українське мовознавство. – 1982. - №10.
20. Мельничук О.С. Розвиток структури слов’янського речення. – К., 1966.
21. Плиско К.М. Синтаксис української мови із системою орієнтирів для самостійного вивчення. – Х., 1992.
22. Руденко Л.М. Обставинна детермінація в структурі тексту. – К., 1996.

	<p>23. Скаб М.С. Граматика апеляції в українській мові. – Чернівці, 2002. 24. Шульжук К.Ф. Складне речення в українській мові. – К., 1989.</p>
Тривалість курсу	три семестри (6, 7, 8)
Обсяг курсу	<p>Загальний обсяг 345 годин, у т. ч. 80 годин лекційних, 80 годин практичних занять і 185 годин самостійної роботи, зокрема:</p> <p>у 6 семестрі - 105 годин, у т. ч. 32 години лекційних, 32 години практичних занять і 41 година самостійної роботи;</p> <p>у 7 семестрі - 120 годин, у т. ч. 20 годин лекційних, 20 годин практичних занять і 80 годин самостійної роботи;</p> <p>у 8 семестрі - 120 годин, у т. ч. 28 годин лекційних, 28 годин практичних занять і 64 години самостійної роботи.</p>
Очікувані результати навчання	<p>Студент повинен <i>знати</i>:</p> <ul style="list-style-type: none"> • систему термінів синтаксису, його предмет, завдання і значення; типи та види синтаксичних зв'язків, • класифікацію словосполучень у сучасному мовознавстві, • аспекти вивчення речення та його ознаки, • відмінність речення від словосполучення, • класифікації речень, • критерії визначення членів речення, • особливості вираження граматичної основи у двоскладних та односкладних реченнях; • способи ускладнення простого речення, • особливості вживання відокремлених членів речення, вставних і вставлених компонентів, звертань, однорідних членів речення; • відмінності між простим і складним реченням, • класифікацію складних синтаксичних конструкцій, • види підрядних частин; • особливості організації складного синтаксичного цілого; • орієнтуватися у проблемних питаннях сучасного українського мовознавства; <p><i>уміти</i>:</p> <ul style="list-style-type: none"> • аналізувати словосполучення; • класифікувати підрядні і сурядні словосполучення за частиномовним вираженням і ступенем синтаксичної спаяності їх компонентів; • характеризувати способи формального зв'язку і типи синтаксичних відношень між компонентами підрядних і сурядних словосполучень; • аналізувати просте і просте ускладнене речення; • визначати члени речення, їх типи та способи вираження; • аналізувати складносурядні, складнопідрядні та складні безсполучникові речення; • з'ясувати види підрядних частин; • зображати схеми складних речень, • визначити типи складних речень з різними типами зв'язку, використовувати синтаксичну теорію для поліпшення культури писемного мовлення. <p>Навчальна дисципліна спрямована на формування таких загальних компетентностей:</p> <p>ЗК 1. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово. ЗК 2. Здатність системно аналізувати головні тенденції історичного розвитку українського народу, поважати його культурно-історичні</p>

надбання та морально-етичні цінності, сприяти розв'язанню актуальних загальнодержавних і суспільних завдань.

ЗК 3. Здатність критично мислити та бути самокритичним.

ЗК 4. Здатність учитися впродовж життя й опановувати нові знання.

ЗК 5. Здатність до пошуку та аналітичної оцінки інформації з різних джерел.

ЗК 6. Уміння виявляти, формулювати, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 8. Здатність провадити командну та самостійну роботу.

ЗК 11. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 12. Здатність застосовувати знання теоретичні знання на практиці.

ЗК 13. Уміння використовувати інформаційні та комунікаційні технології при вирішенні стандартних завдань професійної діяльності.

ЗК 14. Здатність проводити дослідження на відповідному рівні.

фахових компетентностей:

ФК 1. Розуміння сутності філологічної науки та її теоретичних основ.

ФК 2. Базові уявлення про мову як особливу знакову систему, її природу та функції, про генетичну та структурну типологію мов світу; фонетичний, лексичний, граматичний рівні мови.

ФК 3. Здатність застосовувати знання з теорії, історії української мови та літератури.

ФК 4. Уміння аналізувати просторові (горизонтальні) та соціальні (вертикальні) різновиди мови, описувати соціолінгвальну ситуацію.

ФК 8. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати мову(и), що вивчається(ються), в усній та письмовій формах, у різних жанрах, стилях і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань в усіх сферах життя.

ФК 9. Розуміння сутності й соціального значення майбутньої професії, основних проблем дисциплін, що визначають конкретну філологічну галузь, їх взаємозв'язку в цілісній системі знань.

ФК 10. Професійні знання й уміння з обраної спеціалізації.

ФК 11. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних фактів, інтерпретації текстів.

ФК 12. Здатність вільно оперувати спеціальною термінологією для розв'язання професійних завдань.

ФК 13. Розуміння значення всіх підсистем мови для вироблення вмінь аналізувати мовні одиниці, визначати їх взаємодію та характеризувати лінгвальні явища і процеси, що їх зумовлюють.

ФК 14. Здатність створювати усні й письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.

ФК 15. Здатність проводити кваліфіковану комунікативну діяльність у різних вимірах жанрово-стильової диференціації мови.

ФК 16. Здатність здійснювати лінгвістичний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ФК 17. Здатність до надання консультацій з дотримання норм літературної мови та культури мови.

ФК 18. Здатність до ведення ділової комунікації усно і письмово; та досягнення **програмних результатів навчання:**

ПРН 1. Використовувати українську мову як державну в усіх сферах суспільного життя, зокрема у професійному спілкуванні.

ПРН 3. Ефективно та результативно працювати з інформацією: добирати необхідний фактаж із різних джерел, критично аналізувати й інтерпретувати його, впорядковувати, класифікувати та систематизувати.

ПРН 4. Організовувати процес навчання й самоосвіти.

	<p>ПРН 5. Засвідчувати розуміння фундаментальних принципів буття людини, природи, суспільства.</p> <p>ПРН 8. Застосовувати філологічні знання для розв'язання професійних завдань.</p> <p>ПРН 9. Використовувати сучасні інформаційні та комунікаційні технології для вирішення різнопланових завдань у професійній діяльності.</p> <p>ПРН 10. Виділяти галузі філології й окреслювати коло їх основних проблем.</p> <p>ПРН 11. Знати систему мови.</p> <p>ПРН 13. Знати норми літературної мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.</p> <p>ПРН 14. Створювати усні та письмові тексти різних жанрів і стилів державною та іноземною (іноземними) мовами.</p> <p>ПРН 15. Виокремлювати мовні одиниці та визначати їх взаємодію. Характеризувати лінгвальні явища і процеси, що їх зумовлюють.</p> <p>ПРН 17. Використовувати мову(и), що вивчається(ються), усно та письмо, у різній жанрово-стильовій парадигмі та реєстрах спілкування, для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.</p> <p>ПРН 18. Здійснювати лінгвістичний аналіз різножанрових текстів.</p> <p>ПРН 19. Окреслювати основні проблеми дисциплін певних галузей філологічної науки, пояснювати їх взаємозв'язок у цілісній системі знань.</p> <p>ПРН 20. Демонструвати знання, бути компетентним у предметній сфері обраної філологічної спеціалізації.</p> <p>ПРН 21. Збирати, аналізувати, систематизувати й інтерпретувати мовні, явища, коментувати у відповідному ракурсі тексти різних стилів і жанрів.</p> <p>ПРН 22. Планувати та здійснювати дослідження в галузі філології на належному рівні.</p>
Ключові слова	Синтаксичний зв'язок, семантико-синтаксичні відношення, словосполучення, форми (способи зв'язку), узгодження, керування, прилягання, речення, члени речення, підмет, присудок, означення, додаток, обставина, прикладка, просте речення, просте ускладнене речення, однорідні члени речення, відокремлені члени речення, вставні компоненти, вставлені конструкції, звертання, вокатив, складносурядне речення, складнопідрядне речення, безсполучникове складне речення, складне речення з різними типами зв'язку, пунктуація
Формат курсу	очний
Теми	* СХЕМА КУРСУ
Підсумковий контроль, форма	залік у кінці 7 семестру, іспити письмові (тестування) (у кінці 6 і 8 семестрів)
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань з дисциплін: "Сучасна українська літературна мова (морфологія)", "Сучасна українська літературна мова (лексикологія і фразеологія)", "Діалектологія", "Вступ до загального мовознавства", достатніх для для сприйняття категоріального апарату дисципліни "Сучасна українська літературна мова (синтаксис)", розуміння джерел.
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	Лекції, презентація, колаборативне навчання, проектно-орієнтоване навчання, дискусія, метод вправ
Необхідне обладнання	Комп'ютер/ноутбук, проектор

<p>Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)</p>	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються так (у 6 і 8 семестрах):</p> <ul style="list-style-type: none"> • практичні: 20% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 20; • модульні контрольні роботи: 30 % семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30; • екзамен: 50% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів 50. <p>Підсумкова максимальна кількість балів 100.</p> <p>У 7 семестрі (залік) бали нараховуються так:</p> <p>практичні: 30% семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30;</p> <ul style="list-style-type: none"> • модульні контрольні роботи: 30 % семестрової оцінки; максимальна кількість балів 30; • самостійні роботи: 40% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів 40. <p>Підсумкова максимальна кількість балів 100.</p> <p>Академічна доброчесність: очікується, що роботи студентів будуть їхніми оригінальними дослідженнями. Відсутність покликань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в роботі студента, незалежно від масштабів плагіату чи обману, є підставою для того, щоб викладач її не зарахував. Відвідування занять є важливою складовою навчання. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції та практичні заняття курсу. Студенти мають інформувати викладача про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися усіх термінів, визначених для виконання усіх видів письмових робіт, передбачених курсом. Література. Усю літературу, яку студенти не зможуть знайти самостійно, надає викладач виключно в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Студентів заохочують до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед рекомендованих.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються бали, набрані на поточному тестуванні, за виконання відповідних видів письмових самостійних робіт та бали підсумкового тестування (іспит). При цьому обов'язково враховується присутність на занятті та активність студента під час практичного заняття; недопустимість пропусків та запізнь на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом та іншими мобільними пристроями під час занять з метою, не пов'язаною з навчанням; списування та плагіат; несвоєчасне виконання поставленого завдання і т. ін.</p> <p>Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p>
<p>Питання до екзамену</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Предмет і об'єкт синтаксису. 2. Основні синтаксичні одиниці. 3. Синтаксичний зв'язок як фундаментальне поняття синтаксису. Типи синтаксичних зв'язків за напрямом синтаксичної залежності між словами. 4. Словосполучення як синтаксична одиниця. Зміст поняття "словосполучення". 5. Відмінність між словосполученням і реченням. Різні підходи до визначення обсягу поняття "словосполучення". 6. Прийменникові конструкції як об'єкт синтаксису. 7. Різновиди словосполучень за типом синтаксичного зв'язку між їх компонентами (підрядні і сурядні).

8. Підрядні словосполучення. Головне і залежне слово. Засоби зв'язку залежного слова з головним.
9. Групи підрядних словосполучень за частиномовним вираження головного компонента.
10. Групи підрядних словосполучень за ступенем семантичної спаяності їх компонентів: синтаксично вільні і синтаксично зв'язані (нерозкладні) словосполучення.
11. Групи підрядних словосполучень за характером зв'язку залежного слова з головним. Способи зв'язку між компонентами підрядних словосполучень.
12. Узгодження та його різновиди.
13. Керування та його різновиди.
14. Прилягання як спосіб зв'язку залежного слова з головним. Питання про іменне прилягання.
15. Групи підрядних словосполучень за характером семантико-синтаксичних відношень між їх компонентами.
16. Сурядні словосполучення, їх класифікація.
17. Групи словосполучень за структурою.
18. Речення як основна синтаксична одиниця та його ознаки. Предикативність речення як комплекс модально-часових значень.
19. Аспекти вивчення речення: формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний, комунікативний.
20. Класифікація простих речень.
21. Групи речень за характером відношення повідомлюваного до дійсності: стверджувальні і заперечні.
22. Групи речень за метою висловлювання.
23. Групи речень за емоційно-експресивним забарвленням: неокличні, окличні. Граматичні засоби оформлення окличних речень.
24. Групи речень за структурою: членовані – нечленовані, двоскладні – односкладні, поширені – непоширені, повні – неповні.
25. Граматична основа двоскладного речення. Спосіб граматичного зв'язку і характер синтаксичних відношень між головними членами речення.
26. Підмет як компонент граматичної основи двоскладного речення. Структурні різновиди підметів і способи їх вираження.
27. Присудок як компонент граматичної основи двоскладного речення. Структурні типи присудків.
28. Простий дієслівний присудок і способи його вираження.
29. Складені присудки і їх різновиди, способи їх вираження.
30. Класифікація односкладних речень.
31. Означено-особові речення.
32. Неозначено-особові речення.
33. Узагальнено-особові речення.
34. Безособові речення і їх різновиди.
35. Інфінітивні речення і їх різновиди.
36. Номінативні речення і їх різновиди.
37. Вокативні речення. Питання про генітивні речення.
38. Другорядні члени речення. Морфологізовані і неморфологізовані другорядні члени речення.
39. Означення як другорядний член речення. Узгоджені і неузгоджені означення і способи їх вираження. Прикладка як різновид означення.
40. Додаток як другорядний член речення. Прямі і непрямі додатки і способи їх вираження.

41. Обставина як другорядний член речення. Розряди обставин за значенням і способи їх вираження.
42. Неповні речення. Види неповних речень.
43. Приєднувально-видільні речення (приєднувальні конструкції) і їх різновиди.
44. Незакінчені (обірвані) речення в синтаксичній системі мови.
45. Ускладнені речення і їх різновиди.
46. Речення з однорідними членами. Узагальнювальні слова при однорідних членах. Однорідні і неоднорідні означення.
47. Синтаксична природа речень з однорідними членами у трактуванні І.Кучеренка.
48. Речення з відокремленими членами. Причини, засоби і умови відокремлення членів простого речення.
49. Різновиди речень з відокремленими членами: речення з напівпредикативними відокремленими членами; речення з уточнювальними відокремленими членами.
50. Відокремлення поширених і непоширених означень.
51. Відокремлення поширених і непоширених прикладок.
52. Відокремлення поширених і непоширених обставин.
53. Уточнювальні відокремлені члени речення.
54. Відокремлення зворотів із обмежувально-видільним значенням.
55. Вставні слова і словосполучення у структурі речення. Морфологічне вираження вставних слів і словосполучень. Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Вставні речення.
56. Вставлені слова, словосполучення і речення.
57. Речення із звертаннями. Традиційне трактування суті звертання і його місця в синтаксичній структурі речення. Власне звертання і риторичні звертання.
58. Кличний відмінок (вокатив) і його синтаксичні функції. Трактування вокатива як виразника функціонального члена речення у працях І. Кучеренка.
59. Складне речення, його особливості.
60. Класифікація складних речень.
61. Складносурядні речення, їх класифікація.
62. Складнопідрядні речення. їх особливості. Різновиди підрядного зв'язку: безпосередній і співвідносний (кореляційний).
63. Класифікація складнопідрядних речень (логіко-граматична, формально-граматична класифікація, структурно-семантична), їх позитивні сторони і недоліки.
64. Складнопідрядні речення з підрядною означальною частиною. Питання про займенниково-співвідносні підрядні частини.
65. Складнопідрядні речення з підрядною з'ясувальною частиною.
66. Складнопідрядні речення з підрядною обставинною частиною, їх різновиди.
67. Складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами., їх різновиди.
68. Безсполучникові складні речення. Погляди вчених на природу складних безсполучникових речень та їх місце в синтаксичній системі мови.
69. Класифікація безсполучникових складних речень.
70. Багатокомпонентні складні речення з різними видами зв'язку.
71. Речення з сурядністю і підрядністю та їх структурні різновиди.
72. Речення із безсполучниковим і сполучниковим сурядним зв'язком та їх структурні різновиди.

	<p>73. Речення із безсполучниковим і сполучниковим підрядним зв'язком та їх структурні різновиди.</p> <p>74. Речення із безсполучниковим і сполучниковим сурядним та підрядним зв'язком і їх структурні різновиди.</p> <p>75. Основи української пунктуації.</p> <p>76. Історія становлення української пунктуації.</p> <p>77. Принципи української пунктуації.</p> <p>78. Основні тенденції в уживанні розділових знаків.</p>
Опитування	Анкету-оцінку з метою оцінювання якості курсу буде надано по завершенню курсу.

СХЕМА КУРСУ

Тиж. / дата / год.-	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)	Література	Завдання, год	Термін виконання
	МОДУЛЬ І				
1 т. 2 год.	<p>Предмет і об'єкт синтаксису. Питання про синтаксичні одиниці. Зв'язок синтаксису з іншими розділами науки про мову (лексикою, морфологією, фонетикою) та з іншими науками (логікою). Синтаксичний зв'язок як фундаментальне поняття синтаксису. Типи синтаксичних зв'язків за напрямом синтаксичної залежності між словами.</p> <p>Предикативний (двобічний) зв'язок між підметом і присудком. Координація як форма предикативного зв'язку.</p> <p>Підрядний (однобічний) зв'язок між словами. Прислівний і неprisлівний (детермінантний) підрядний зв'язок. Синтаксична валентність слова і різновиди підрядного зв'язку: передбачуваний (прогнозований) і непередбачуваний (непрогнозований); обов'язковий і необов'язковий.</p> <p>Сурядний зв'язок і його різновиди. Відкритий і закритий сурядний зв'язок.</p>	лекція	<p>Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 5 – 51.</p> <p>Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 5 - 51.</p> <p>Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 7 – 31.</p>	<p>Предмет синтаксису. Синтаксис та інші мовознавчі дисципліни. Синтаксичний зв'язок як фундаментальне поняття синтаксису. Типи синтаксичних зв'язків (предикативний, підрядний, сурядний).</p> <p>2 год.</p>	2 т.

1 т. 2 год.	Предмет і об'єкт синтаксису. Питання про синтаксичні одиниці. Синтаксичний зв'язок як фундаментальне поняття синтаксису. Типи синтаксичних зв'язків за напрямом синтаксичної залежності між словами. Предикативний (двобічний) зв'язок між підметом і присудком. Координація як форма предикативного зв'язку. Підрядний (однобічний) зв'язок між словами. Прислівний і неprisлівний (детермінантний) підрядний зв'язок. Синтаксична валентність слова і різновиди підрядного зв'язку: передбачуваний (прогнозований) і непередбачуваний (непрогнозований); обов'язковий і необов'язковий. Сурядний зв'язок і його різновиди. Відкритий і закритий сурядний зв'язок.	практичне заняття	Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 5 – 51. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 5 – 51. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 7 – 31.		
2 т. 2 год.	Словосполучення як синтаксична одиниця. Зміст поняття “словосполучення”. Відмінність між словосполученням і реченням. Різні підходи до визначення обсягу поняття “словосполучення”. Питання про відношення підрядних, сурядних і фразеологічних сполук до словосполучень. Прийменникові конструкції як об'єкт синтаксису. Групи словосполучень за структурою.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Групи словосполучень за структурою. Елементарні (двокомпонентні, прості, непоширені) і неелементарні (багатокомпонентні, складні, поширені) словосполучення. Способи поширення структури елементарних словосполучень.	3 т. 2 год.
2 т.	Словосполучення як синтаксична одиниця. Зміст поняття “словосполучення”. Змістові та	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису		

2 год.	структурні ознаки словосполучення. Питання про відношення фразеологічних, сурядних і предикативних сполучень до словосполучень. Групи словосполучень за структурою. Елементарні (двокомпонентні, прості, непоширені) і неелементарні (багатокомпонентні, складні, поширені) словосполучення. Способи поширення структури елементарних словосполучень.		та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 5 -18 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993.- С. 47 – 51, 181 – 214. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. - С. 59 - 118. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 27 – 43.		
3 т. 2 год.	Класифікація словосполучень. Способи зв'язку між компонентами підрядного словосполучення (узгодження, керування, прилягання) та їх різновиди. Типи семантико-синтаксичних відношень між компонентами підрядних словосполучень (атрибутивні, об'єктні, обставинні). Сурядні словосполучення та їх різновиди.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Класифікація словосполучень. Способи зв'язку між компонентами підрядного словосполучення (узгодження, керування, прилягання) та їх різновиди. Типи семантико-синтаксичних відношень між компонентами підрядних словосполучень (атрибутивні, об'єктні, обставинні). Сурядні словосполучення та їх різновиди. 2 год.	4 т.
3 т. 2 год.	Способи зв'язку між компонентами підрядного словосполучення (узгодження, керування, прилягання) та їх різновиди. Типи семантико-синтаксичних відношень між компонентами підрядних словосполучень (атрибутивні, об'єктні, обставинні). Сурядні словосполучення та їх різновиди.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 5-18. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 47 -51, 181- 214. 3. Сучасна українська літературна мова:		

			Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 59 – 118. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 33 – 43.		
	МОДУЛЬ II				
4 т. 2 год.	Речення як основна одиниця синтаксису, його ознаки. Предикативність речення як комплекс модально-часових значень. Модальність і її різновиди: реальна – нереальна, об'єктивна – суб'єктивна. Значення синтаксичного часу. Способи вираження модально-часових значень речення. Інтонаційна оформленість речення. Аспекти вивчення речень (формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний, комунікативний). Типи речень у сучасній українській літературній мові.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Речення як основна одиниця синтаксису, його ознаки. Аспекти вивчення речень (формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний, комунікативний). Типи речень у сучасній українській літературній мові. 3 год.	5 т.
4 т. 2 год.	Речення як основна одиниця синтаксису, його ознаки. Аспекти вивчення речень (формально-синтаксичний, семантико-синтаксичний, комунікативний). Типи речень у сучасній українській літературній мові. Групи речень за характером відношення повідомлюваного до дійсності: стверджувальні і заперечні. Загальнозаперечні і частковозаперечні речення. Граматичні засоби вираження заперечення. Групи речень за метою висловлювання. Розповідні речення. Питальні речення.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 19-20. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 51 – 158. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 118 – 148. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови:	Структура підмета (простий і складений) і способи його вираження. 4 год	6 т.

	<p>Граматичні засоби оформлення питальних речень. Власне питальні, питально-риторичні і питально-спонукальні речення. Спонукальні речення. Граматичні засоби оформлення спонукальних речень.</p> <p>Групи речень за емоційно-експресивним забарвленням: неокличні, окличні. Граматичні засоби оформлення окличних речень.</p> <p>Групи речень за структурою: членовані – нечленовані, двоскладні – односкладні, поширені – непоширені, повні – неповні.</p>		<p>Підручник. – К., 2004. – С. 43 – 67.</p>		
<p>5 т.</p> <p>2 год.</p>	<p>Граматична основа двоскладного речення. Спосіб граматичного зв'язку і характер синтаксичних відношень між головними членами речення. Структура підмета (простий і складений) і способи його вираження.</p> <p>Питання про формально-граматичні і семантико-граматичні підмети.</p>	лекція	<p>Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.</p>		
<p>5 т.</p> <p>2 год.</p>	<p>Підмет як компонент граматичної основи двоскладного речення. Структурні різновиди підметів: прості і складні. Прості підмети і способи їх вираження. Складені підмети і способи їх вираження. Питання про формально-граматичні і семантико-граматичні підмети.</p>	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 21 – 26.</p> <p>Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 70 – 83.</p> <p>Сучасна українська літературна мова:</p>	<p>Структурні типи присудків (простий і складений). Проблема виділення складного присудка. Основи класифікації присудків. Простий дієслівний присудок і способи його вираження. Ускладнені форми простого</p>	6 т.

			Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 149 – 154. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 67 – 73.	дієслівного присудка і способи його вираження. 4 год.	
6 т. 2 год.	Структурні типи присудків (простий і складений). Проблема виділення складного присудка. Основи класифікації присудків. Простий дієслівний присудок і способи його вираження. Ускладнені форми простого дієслівного присудка і способи його вираження.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
6 т. 2 год.	Присудок як компонент граматичної основи двоскладного речення. Структурні типи присудків. Формально-граматична і семантична класифікація присудків. Простий дієслівний присудок і способи його вираження. Узгоджувані і неузгоджувані форми простого дієслівного присудка. Ускладнені форми простого дієслівного присудка.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 25-27. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 72- 83. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 154 – 179. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 73 -84.	Складений іменний та дієслівний присудки та способи їх вираження. Питання про прислівниковий складений присудок. 3 год.	7 т.

7 т. 2 год.	Складені присудки і їх різновиди. Дієслівний складений присудок. Типи зв'язок у дієслівному складеному присудку. Ускладнені форми дієслівного складеного присудка. Іменний складений присудок. Типи зв'язок в іменному складеному присудку. Способи вираження іменної частини. Ускладнені форми іменного складеного присудка. Питання про прислівниковий складений присудок.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
7 т. 2 год.	Складені присудки і їх різновиди. Дієслівний складений присудок. Типи зв'язок у дієслівному складеному присудку. Ускладнені форми дієслівного складеного присудка. Іменний складений присудок. Типи зв'язок в іменному складеному присудку. Способи вираження іменної частини. Ускладнені форми іменного складеного присудка. Питання про прислівниковий складений присудок.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 27 – 29. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 72- 83. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 154 – 179. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 73 -84.	Другорядні члени речення в структурі простого речення. Принципи класифікації другорядних членів речення (означення, додаток, обставина). Означення як другорядний член речення. Різновиди означень. 3 год.	8 т.
8 т. 2 год.	Другорядні члени речення в структурі простого речення. Морфологізовані і неморфологізовані другорядні члени речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська		

	Принципи класифікації другорядних членів речення (означення, додаток, обставина). Означення як другорядний член речення. Різновиди означень. Прикладка як різновид означення.		мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
8 т. 2 год.	Означення як другорядний член речення. Узгоджені і неузгоджені означення і способи їх вираження. Прикладка як різновид означення	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 36 – 43. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 83 – 94. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 199-207. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 87 – 112.	Додаток як другорядний член речення. Типи додатків. Критерії розмежування додатків та означень. 3 год.	9 т.
9 т. 2 год.	Додаток як другорядний член речення. Придієслівні додатки. Приад'єктивні додатки. Присубстантивні додатки. Приадвербіальні додатки. Прямі і непрямі додатки і способи їх вираження. Критерії розмежування додатків та означень.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253;		

			Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
9 т. 2 год.	Додаток як другорядний член речення. Придієслівні додатки. Приад'єктивні додатки. Присубстантивні додатки. Приадвербіальні додатки. Прямі і непрямі додатки і способи їх вираження. Критерії розмежування додатків та означень.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 43 – 48. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 83 – 94. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 181-197. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 87 – 95.	Обставина як другорядний член речення. Різновиди обставин. Перехідні явища в системі другорядних членів речення. Питання про детермінанти. Складні випадки розмежування другорядних членів речення. Синкретизм у системі другорядних членів речення. Гібридні члени речення. 3 год.	10 т.
10 т. 2 год.	Обставина як другорядний член речення. Різновиди обставин. Перехідні явища в системі другорядних членів речення. Питання про детермінанти Складні випадки розмежування другорядних членів речення. Синкретизм у системі другорядних членів речення. Гібридні члени речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		

10 т. 2 год.	Обставина як другорядний член речення. Різновиди обставин. Перехідні явища в системі другорядних членів речення. Питання про детермінанти. Складні випадки розмежування другорядних членів речення. Синкретизм у системі другорядних членів речення. Гібридні члени речення.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 48 – 53. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 83 – 94. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 207 – 224. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 95 – 108.	Класифікації простих речень за характером відношення повідомлюваного до дійсності (стверджувальні та заперечні), за метою висловлювання (розповідні, питальні і спонукальні), за емоційно-експресивним забарвленням (окличні/неокличні), за будовою (членовані/нечленовані, двоскладні/односкладні, непоширені/поширені, повні/неповні).	11 т.
МОДУЛЬ III					
11 т. 2 год.	Класифікації простих речень за характером відношення повідомлюваного до дійсності (стверджувальні та заперечні), за метою висловлювання (розповідні, питальні і спонукальні), за емоційно-експресивним забарвленням (окличні/неокличні), за будовою (членовані/нечленовані, двоскладні/односкладні, непоширені/поширені, повні/неповні).	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
11 т.	Класифікації простих речень за характером відношення повідомлюваного до дійсності (стверджувальні та заперечні), за метою	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 69 – 71.		

2 год.	висловлювання (розповідні, питальні і спонукальні), за емоційно-експресивним забарвленням (окличні/неокличні), за будовою (членовані/нечленовані, двоскладні/односкладні, непоширені/поширені, повні/неповні).		Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 94 – 114. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 118 – 148. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 60 – 67, 132 -150.		
12 т. 2 год.	Односкладні речення. Головний член як компонент граматичної основи односкладного речення. Класифікація односкладних речень. Означено-особові речення. Неозначено-особові речення. Узагальнено-особові речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Односкладні речення і їх різновиди (означено-особові, неозначено-особові, узагальнено-особові, безособові, інфінітивні, номінативні). Питання про генітивні і вокативні речення. 3 год.	13 т.
12 т. 2 год.	Односкладні речення. Головний член як компонент граматичної основи односкладного речення. Класифікація односкладних речень. Означено-особові речення. Неозначено-особові речення. Узагальнено-особові речення.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 53 – 57. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 94 – 100. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К.		

			Білодіда. – К., 1972. – С. 232-262. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 112 – 132.	
13 т. 2 год.	Односкладні речення. Безособові речення і їх різновиди. Способи вираження граматичної основи в безособових реченнях.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
13 т. 2 год.	Односкладні речення. Безособові речення і їх різновиди. Способи вираження граматичної основи в безособових реченнях..	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 53 – 57. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 94 – 100. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. –С. 232-262. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 112 – 132.	

14 т. 2 год.	Односкладні речення. Інфінітивні речення і їх різновиди. Номінативні речення і їх різновиди. Вокативні речення. Питання про генітивні речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
14 т. 2 год.	Односкладні речення. Інфінітивні речення і їх різновиди. Номінативні речення і їх різновиди. Вокативні речення. Питання про генітивні речення.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 53 – 57. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 94 – 100. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 232-262. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 112 – 132.	Повні та неповні речення. Різновиди неповних речень. 3 год.	15 т.
15 т. 2 год.	Неповні речення. Критерії розмежування повних і неповних речень. Види неповних речень: структурно і семантично неповні (власне неповні) речення; семантично повні, але структурно неповні речення (еліптичні).	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська		

	Власне неповні речення: ситуативно неповні речення; контекстуально неповні речення і їх різновиди. Еліптичні (семантично повні, але структурно неповні) речення і їх різновиди. Приєднувально-видільні речення (приєднувальні конструкції) і їх різновиди.		мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
15 т. 2 год.	Неповні речення. Критерії розмежування повних і неповних речень. Види неповних речень: структурно і семантично неповні (власне неповні) речення; семантично повні, але структурно неповні речення (еліптичні). Власне неповні речення: ситуативно неповні речення; контекстуально неповні речення і їх різновиди. Еліптичні (семантично повні, але структурно неповні) речення і їх різновиди. Приєднувально-видільні речення (приєднувальні конструкції) і їх різновиди.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 67 – 69. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993.- С. 102 – 105. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 262 – 289. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 132 – 138.	Членовані та нечленовані речення. Особливості вираження нечленованих речень.	15 т. 3 год.
16 т. 2 год.	Нечленовані речення (слова-речення) і їх різновиди. Свєрджувальні слова-речення. Заперечні слова-речення. Питальні слова-речення. Спонукальні слова-речення. Емоційно-оцінні слова-речення. Слова-речення, що виконують функцію мовного етикету. Незакінчені (обірвані) речення в синтаксичній системі мови. Синтаксичний аналіз простих речень.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська		

			літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
16 т. 2 год.	Нечленовані речення (слова-речення) і їх різновиди. Свєрджувальні слова-речення. Заперечні слова-речення. Питальні слова-речення. Спонукальні слова-речення. Емоційно-оцінні слова-речення. Слова-речення, що виконують функцію мовного етикету. Незакінчені (обірвані) речення в синтаксичній системі мови. Синтаксичний аналіз простих речень.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 67 – 71. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 100 – 102. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 289 – 310. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 138 – 150.	
4 курс	МОДУЛЬ IV			
1 т. 2 год.	Односкладні речення, їхні типи та особливості вираження граматичної основи.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	

1 т. 2 год	Синтаксичний аналіз односкладних речень.	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 71 – 76.</p> <p>2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112 – 114.</p> <p>3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972.</p> <p>4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 150 – 166.</p>		
2 т. 2 год	Неповні речення. Критерії розмежування повних і неповних речень. Види неповних речень: структурно і семантично неповні (власне неповні) речення; семантично повні, але структурно неповні речення (еліптичні). Нечленовані речення. Еквіваленти речень. Синтаксичний аналіз простого неускладненого речення.	лекція	<p>Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.</p>	Особливості синтаксичних конструкцій у діалогах. 7 год.	3 т. 7 год.
2 т. 2 год.	Неповні речення. Синтаксичний аналіз простого неускладненого речення.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації.		

			<p>– Львів, 1999. – С. 71 – 76.</p> <p>2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112 – 114.</p> <p>3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972.</p> <p>4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 150 – 166.</p>		
3 т. 2 год.	<p>Ускладнені речення. Речення з однорідними членами. Традиційне трактування речень з однорідними членами. Ознаки однорідних членів. Відмінність однорідних членів від зовні подібних повторюваних компонентів речення. Засоби зв'язку однорідних членів у межах єдиного структурно-семантичного блоку.</p> <p>Узагальнювальні слова при однорідних членах. Однорідні і неоднорідні означення. Недоліки традиційного погляду на синтаксичну природу речень з однорідними членами. Синтаксична кваліфікація речень з кількома присудками в сучасному мовознавстві. Синтаксична природа речень з однорідними членами у трактуванні І.Кучеренка. Синтаксичний аналіз речень з однорідними членами.</p>	лекція	<p>Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.</p>	<p>Прості ускладнені речення. Речення з однорідними членами. Засоби зв'язку однорідних членів речення. Узагальнювальні одиниці при однорідних членах речення. Однорідні і неоднорідні означення. Питання про речення з однорідними присудками.</p> <p>8 год.</p>	4 т.
3 т. 2 год.	<p>Прості ускладнені речення. Речення з однорідними членами. Засоби зв'язку однорідних членів речення. Узагальнювальні одиниці при однорідних членах речення. Однорідні і</p>	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 84 – 95.</p>		

	неоднорідні означення. Питання про речення з однорідними присудками. Синтаксичний аналіз речень з однорідними членами.		2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112-114. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. –с. 483 – 504. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 160 – 166.		
4 т. 2 год.	Речення з відокремленими членами. Зміст поняття “відокремлені члени речення”. Причини, засоби і умови відокремлення членів простого речення. Різновиди речень з відокремленими членами: речення з напівпредикативними відокремленими членами; речення з уточнювальними відокремленими членами. Відокремлення поширених і непоширених означень. Відокремлення поширених і непоширених прикладок.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Речення з відокремленими членами. Напівпредикативні і уточнювальні відокремлені члени речення. Відокремлення означень і обставин. Відокремлення уточнювальних членів речення. Питання про відокремлені додатки. 12 год.	5 т.
4 т. 2 год.	Речення з відокремленими членами. Зміст поняття “відокремлені члени речення”. Причини, засоби і умови відокремлення членів простого речення. Різновиди речень з відокремленими членами: речення з напівпредикативними відокремленими членами; речення з уточнювальними відокремленими членами. Відокремлення поширених і непоширених означень.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 84 – 95. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112-114. 3. Сучасна українська літературна		

	Відокремлення поширених і непоширених прикладок		мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. –с. 483 – 504. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 160 – 166.	
5 т. 2 год.	Відокремлення поширених і непоширених обставин. Уточнювальні відокремлені члени речення. Відокремлення зворотів із обмежувально-видільним значенням. Синтаксичний аналіз речень із відокремленими членами речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
5 т. 2 год.	Відокремлення поширених і непоширених обставин. Уточнювальні відокремлені члени речення. Відокремлення зворотів із обмежувально-видільним значенням. Синтаксичний аналіз речень із відокремленими членами речення.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 84 – 95. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112-114. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. –с. 483 – 504. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української	Зробити синтаксичний аналіз речень з відокремленими членами речення. 10 год.
				6 т.

			мови: Підручник. – К., 2004. – С. 160 – 166.		
6 т. 2 год.	Вставні слова і словосполучення у структурі речення. Морфологічне вираження вставних слів і словосполучень. Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Вставні речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Речення із вставними і вставленими конструкціями. Типи вставних слів за значенням. Морфологічне вираження вставних слів. Вставні словосполучення і речення. Вставлені конструкції у структурі простого речення і їх різновиди. 10 год.	7 т.
6 т. 2 год.	Речення із вставними і вставленими компонентами. Питання про зв'язок вставних і вставлених компонентів з іншими членами і про їх місце у структурі речення. Вставні слова і словосполучення у структурі речення. Морфологічне вираження вставних слів і словосполучень. Групи вставних слів і словосполучень за значенням. Вставні речення.	практичне заняття	1. Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 110 – 116. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112 -114. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 227 – 232. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. - С. 166 – 171.		
7 т.	Вставлені слова, словосполучення і речення. Речення із вставними і вставленими	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.;		

2 год.	предикативними компонентами в їх відношенні до поліпредикативних синтаксичних структур. Синтаксичний аналіз речень із вставними і вставленими компонентами.		Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
7 т. 2 год.	Вставлені слова, словосполучення і речення. Речення із вставними і вставленими предикативними компонентами в їх відношенні до поліпредикативних синтаксичних структур. Синтаксичний аналіз речень із вставними і вставленими компонентами.	практичне заняття	1. Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 110 – 116. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112 -114. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 227 – 232. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. - С. 166 – 171.	Синтаксичний аналіз речень із вставними і вставленими конструкціями. 14 год.	8 т.
8 т. 2 год.	Речення із звертаннями. Традиційне трактування суті звертання і його місця в синтаксичній структурі речення. Способи вираження і структура звертань. Власне звертання і риторичні звертання. Недоліки традиційного трактування синтаксичної природи речень із звертаннями. Кличний відмінок (вокатив) і його синтаксичні	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К.,	Звертання в структурі простого речення. Питання про синтаксичні функції вокатива. Власне звертання і риторичні звертання. Звертання-речення. 10 год.	9 т.

	функції. Тракткування вокатива як виразника функціонального члена речення у працях І. Кучеренка.		1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
8 т. 2 год.	Звертання в структурі простого речення. Питання про синтаксичні функції вокатива. Власне звертання і риторичні звертання. Звертання-речення. Повний синтаксичний аналіз простого речення.	практичне заняття	1. Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 106 – 109, 116 – 121. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 112 – 114. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 225 – 227. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 171 – 176.	Повний синтаксичний аналіз простого і простого ускладненого речення. 4 год.	9 т.
МОДУЛЬ V					
9 т. 2 год.	Загальна характеристика складного речення. Класифікація складних речень. Сурядність і підрядність у складному реченні. Безсполучниковий зв'язок частин складного речення. Способи вираження синтаксичних відношень між частинами складного речення.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська	Загальна характеристика складного речення. Класифікація складних речень. Сурядність і підрядність у складному реченні. Безсполучниковий зв'язок частин складного речення. Способи вираження синтаксичних відношень між частинами складного речення.	10 т.

			літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	2 год.	
9 т. 2 год.	Загальна характеристика складного речення. Класифікація складних речень: елементарні – неелементарні; <i>елементарні</i> : сполучникові – безсполучникові; <i>сполучникові</i> : складносурядні – складнопідрядні; перехідні типи в межах сполучникових складних речень; <i>неелементарні</i> : багатоконпонентні речення з однотипним зв'язком – багатоконпонентні речення з різними видами зв'язку між предикативними частинами..	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 132 – 135. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 279 – 297. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 310 – 431. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 206 – 231.	Складносурядні речення. Змістові та структурні особливості цих речень. Речення з єднальними сполучниками. Речення з протиставними сполучниками. Речення з розділовими сполучниками. Речення з градаційними сполучниками. Речення з приєднувальними сполучниками. 3 год.	10 т.
10 т. 2 год.	Складносурядні речення. Змістові та структурні особливості цих речень. Речення з єднальними сполучниками. Речення з протиставними сполучниками. Речення з розділовими сполучниками. Речення з градаційними сполучниками. Речення з приєднувальними сполучниками.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова:		

			Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
10 т. 2 год.	Складносурядні речення. Змістові та структурні особливості цих речень. Речення з єднальними сполучниками. Речення з протиставними сполучниками. Речення з розділовими сполучниками. Речення з градаційними сполучниками. Речення з приєднувальними сполучниками.	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 122 – 130.</p> <p>2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 297 – 313.</p> <p>3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 387 – 409.</p> <p>4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – с. 231 – 249.</p>		
8 сем	МОДУЛЬ VI				
1 т. 2 год.	Складнопірядні речення. Граматичні засоби зв'язку предикативних частин у складнопірядному реченні. Принципи класифікації складнопірядних речень (логіко-граматичний, формальний, структурно-семантичний).	лекція	<p>Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.</p>	Складнопірядні речення. Граматичні засоби зв'язку предикативних частин у складнопірядному реченні. Принципи класифікації складнопірядних речень (логіко-граматичний, формальний, структурно-семантичний).	2 т 6 год

1 т. 2 год	Складнопідрядні речення. Граматичні засоби зв'язку предикативних частин у складнопідрядному реченні. Принципи класифікації складнопідрядних речень (логіко-граматичний, формальний, структурно-семантичний). Логіко-граматична класифікація, її позитивні сторони і недоліки. Формально-граматична класифікація, її позитивні сторони і недоліки. Структурно-семантична класифікація, її позитивні сторони і недоліки.	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 140 – 149.</p> <p>2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 313 – 340.</p> <p>3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 310 – 387.</p> <p>4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 263 – 302.</p>		
2 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядною означальною частиною. Засоби зв'язку підрядної частини з головною. Речення з атрибутивно-відіельними і атрибутивно-приєднувальними відношеннями. Питання про займенниково-співвідносні підрядні частини.	лекція	<p>Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.</p>	Складнопідрядні речення з підрядною означальною частиною. Засоби зв'язку підрядної частини з головною. 6 год.	3 т.
2 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядною означальною частиною. Засоби зв'язку підрядної частини з головною. Речення з атрибутивно-відіельними і атрибутивно-приєднувальними відношеннями. Питання про займенниково-співвідносні підрядні частини.	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 150 – 151.</p> <p>2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 313 – 340.</p>		

			<p>3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 310 – 387.</p> <p>4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 263 – 302.</p>		
3 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядною з'ясувальною частиною. Засоби зв'язку підрядної частини з головною.	лекція	<p>Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.</p>	Складнопідрядні речення з підрядною з'ясувальною частиною. Засоби зв'язку підрядної частини з головною. 6 год.	4 т
3 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядною з'ясувальною частиною. Засоби зв'язку підрядної частини з головною.	практичне заняття	<p>Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 150 – 151.</p> <p>2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 313 – 340.</p> <p>3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 310 – 387.</p> <p>4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української</p>		

			мови: Підручник. – К., 2004. – С. 263 – 302.		
4 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядною обставинною частиною. Складнопідрядні речення з підрядними місця. Складнопідрядні речення з підрядними часу. Складнопідрядні речення з підрядними причини. Складнопідрядні речення з підрядними мети. Складнопідрядні речення з підрядними умови.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Складнопідрядні речення з підрядною обставинною частиною. 10 год.	5 т
4 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядною обставинною частиною. Складнопідрядні речення з підрядними місця. Складнопідрядні речення з підрядними часу. Складнопідрядні речення з підрядними причини. Складнопідрядні речення з підрядними мети. Складнопідрядні речення з підрядними умови.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 150 – 151. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 313 – 340. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 310 – 387. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 263 – 302.		
5 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядними умови. Складнопідрядні речення з підрядними способу дії. Складнопідрядні речення з підрядними міри і ступеня. Складнопідрядні речення з підрядними допустовими. Складнопідрядні речення з	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К.,		

	підрядними наслідковими. Складнопідрядні речення з підрядними супровідними. Синтаксичний аналіз складнопідрядних речень.		1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
5 т. 2 год	Складнопідрядні речення з підрядними умови. Складнопідрядні речення з підрядними способу дії. Складнопідрядні речення з підрядними міри і ступеня. Складнопідрядні речення з підрядними допустовими. Складнопідрядні речення з підрядними наслідковими. Складнопідрядні речення з підрядними супровідними. Синтаксичний аналіз складнопідрядних речень.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 150 – 151. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 313 – 340. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 310 – 387. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 263 – 302.	
6 т. 2 год	Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Види залежності підрядних частин від головної (супірядність, послідовна підрядність, комбінована підрядність). Складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами. Складнопідрядні речення, у яких підрядні частини поєднуються з головною способом однорідної і неоднорідної супірядності.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253;	Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Види залежності підрядних частин від головної (супірядність, послідовна підрядність, комбінована підрядність). 14 год.
				7 т.

			Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
6 т. 2 год	Складнопідрядні речення з кількома підрядними. Види залежності підрядних частин від головної (супідрядність, послідовна підрядність, комбінована підрядність). Складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами. Складнопідрядні речення, у яких підрядні частини поєднуються з головною способом однорідної і неоднорідної супідрядності.	практичне заняття	1. Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 151 – 160. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 340 – 345. 3. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 302 – 331.	
7 т. 2 год	Складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами. Складнопідрядні речення, у яких підрядні частини поєднуються з головною способом послідовного підпорядкування. Складнопідрядні речення, у яких підрядні частини поєднуються з головною різними способами – способом супідрядності і послідовної підрядності. Порядок синтаксичного аналізу складнопідрядних речень із кількома підрядними.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
7 т. 2 год	Складнопідрядні речення з кількома підрядними частинами. Складнопідрядні речення, у яких підрядні частини поєднуються з головною способом послідовного підпорядкування. Складнопідрядні речення, у яких підрядні	практичне заняття	1. Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 151 – 160. 2. Вихованець І.Р. Граматика української	

	частини поєднуються з головною різними способами – способом супідрядності і послідовної підрядності. Порядок синтаксичного аналізу складнопідрядних речень із кількома підрядними.		мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 340 – 345. 3. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 302 – 331.		
	МОДУЛЬ VII				
8 т. 2 год	Безсполучникові складні речення. Погляди вчених на природу складних безсполучникових речень та їх місце в синтаксичній системі мови. Класифікація безсполучникових складних речень. Речення із структурно зумовленими предикативними частинами.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Безсполучникові складні речення 5 год	9 т
8 т. 2 год	Безсполучникові складні речення. Погляди вчених на природу складних безсполучникових речень та їх місце в синтаксичній системі мови. Класифікація безсполучникових складних речень. Речення із структурно зумовленими предикативними частинами.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 162 – 172. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 304 – 306, 345 – 351. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 409 – 428. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 343 – 364.		

9 т. 2 год	Безсполучникові складні речення. Речення із структурно незумовленими предикативними частинами. Змістові відношення між предикативними частинами складних безсполучникових речень. Синтаксичний аналіз складних безсполучникових речень.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
9 т. 2 год	Безсполучникові складні речення. Речення із структурно незумовленими предикативними частинами. Змістові відношення між предикативними частинами складних безсполучникових речень. Синтаксичний аналіз складних безсполучникових речень.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 162 – 172. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 304 – 306, 345 – 351. 3. Сучасна українська літературна мова: Синтаксис/ За заг. ред. І.К. Білодіда. – К., 1972. – С. 409 – 428. 4. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 343 – 364.		
10 т. 2 год	Багатокомпонентні складні речення з різними видами зв'язку. Речення з сурядністю і підрядністю та їх структурні різновиди.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська	Багатокомпонентні складні речення з різними видами зв'язку. 12 год.	11 т.

			мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	
10 т. 2 год	Багатокомпонентні складні речення з різними видами зв'язку. Речення з сурядністю і підрядністю та їх структурні різновиди.	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 172 – 176. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 351 – 355. 3. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 331 – 343.	
11 т. 2 год	Багатокомпонентні складні речення із безсполучниковим і сполучниковим сурядним зв'язком та їх структурні різновиди. Речення із безсполучниковим і сполучниковим підрядним зв'язком та їх структурні різновиди.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	

11 т. 2 год	Багатокомпонентні складні речення із безсполучниковим і сполучниковим сурядним зв'язком та їх структурні різновиди. Речення із безсполучниковим і сполучниковим підрядним зв'язком та їх структурні різновиди	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 172 – 176. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 351 – 355. 3. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 331 – 343.		
12 т. 2 год	Багатокомпонентні складні речення із безсполучниковим і сполучниковим сурядним та підрядним зв'язком і їх структурні різновиди.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.		
12 т. 2 год	Багатокомпонентні складні речення із безсполучниковим і сполучниковим сурядним та підрядним зв'язком і їх структурні різновиди	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 172 – 176. 2. Вихованець І.Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993. – С. 351 – 355. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 331 – 343.		
МОДУЛЬ VIII					

13 т. 2 год	Складне синтаксичне ціле (текст), його особливості. Засоби зв'язку компонентів складного синтаксичного цілого	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253; Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972.	Складне синтаксичне ціле (текст), його особливості. Засоби зв'язку компонентів складного синтаксичного цілого. 5 год.	14 т.
13 т. 2 год	Складне синтаксичне ціле (текст), його особливості. Засоби зв'язку компонентів складного синтаксичного цілого	практичне заняття	Терлак З. Українська мова: Збірник вправ із синтаксису та пунктуації. – Львів, 1999. – С. 195 – 205. 2. Жовтобрюх М.А. Українська літературна мова. – К., 1984. 3. Шульжук К.Ф. Синтаксис української мови: Підручник. – К., 2004. – С. 371 – 377.		
14 т. 2 год	Основи української пунктуації. Історія становлення української пунктуації. Принципи української пунктуації. Основні тенденції в уживанні розділових знаків.	лекція	Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови. – К., 2004.; Вихованець І. Р. Граматика української мови: Синтаксис. – К., 1993; Сучасна українська мова: Синтаксис / За ред. О. Пономарева. – К., 1994; 2001; Жовтобрюх М. А. Українська літературна мова. – К., 1984. – С.194–253;		

			Сучасна українська літературна мова: Синтаксис / За заг. ред. І. Білодіда. – К., 1972; Терлак З. Пунктуаційний словник-довідник/ Зеновій Терлак. – Львів: Світ, 2018.		
14 т. 2 год.	Принципи української пунктуації. Основні тенденції в уживанні розділових знаків.	практичне заняття	Терлак З. Пунктуаційний словник-довідник/ Зеновій Терлак. – Львів: Світ, 2018.		